

ΒΟΥΡΔΟΥΛΑΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΣΑΤΙΡΙΚΗ ΚΑΙ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΤΕΡΠ. Ι. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ 9

ΠΑΝΤΟΤΕ ΜΕ ΕΠΙΦΥΛΑΞΕΙΣ

Παναγιῆς — Βορρρ..... Μωρὲ κρὺο! Πῶς κάνετε σεις βρὲ παιδιά; Καὶ μόνο πού σᾶς βλέπω ἀνατριχιάζω.

Ἄλέκος — Σ' αὐτὴ τὴ δουλειὰ κύρ Παναγιῆ δὲν χρειάζονται ἐπιφυλάξεις. Πρέπει νὰ πέσης μέσα μὲ τὰ μούτρα, μονοκοπανιάς....

[Γελοιογραφικὸ σκίτσο τοῦ κ. Πάνου Ζαμπακέλλη]

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Τὸ ἕτερον τῶν ἐνταῦθα ἠθικορ-
ουθμικῶν δημοσιογραφικῶν
δργάνων ἐδημοσίευσεν αἰνιγμα,
δπου ἐγένετο λόγος περὶ ἐφημε-
ριδογράφου λωποδύτου καὶ ἐξ
ἐπαγγέλματος ἐκβιαστοῦ, εἰς τὸν
γιακᾶν τοῦ ὁποίου πρὸ πολλοῦ
ἐπρεπε νὰ εἶχε βάλει τὸ χέρι ἡ
Εἰσαγγελία. Καίτοι δὲν ἀνέφε-
ρεν ὄνομα ἢ «Δέσβος», ὅλοι οἱ
ἀναγνώσαντες τὸ αἰνιγμὰ τῆς τὸ
ἔλυσαν ἀνθῶρει καὶ ὁμοιομόρ-
φως. Ἀνάγεται, βλέπετε, εἰς τὴν
κατηγορίαν τῶν αἰνιγμάτων ἐ-
κείνων, τὰ ὁποῖα ἔχουν κλασι-
κὸν ὑπόδειγμα τὸ πασίγνωστον:
«Ἐνα πρᾶγμα κάνει νιάου-νιάου
σὰ κεραμίδια. Τί εἶναι;»

Οἱ πολιτικοὶ οἰωνοσκόποι τῆς
πόλεως μας προβλέπουν ὡς
προσεχὴ τὴν συμμαχίαν τοῦ κυ-
ρίου Γεωργίου μετὰ τοῦ ἐριτίμου

συναδέλφου τοῦ κυρίου Ἡλία.
Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ μάλιστα παρα-
τηροῦν ὅτι πράγματι ἐπαναλαμ-
βάνεται ἡ ἱστορία. Ὅπως δηλ.
ἡ ἀγγλογαλλικὴ συμμαχία τοῦ
1914 εἶχε προάγγελον τὴν «ἐγ-
κάρδιον συνεννόησιν» τοῦ 1904,
ὁμοίως καὶ οἱ κ. κ. Ἡλίας καὶ
Γεώργιος διεξάγουσιν σήμερον ἐν
ἐγκαρδίῳ συνεννόησιν τὸν ἀγῶνα
κατὰ τῶν «σκανδάλων» τῆς ὁδο-
ποιίας... (Pardon, mon cher Ge-
orges, τῆς ἀνεγέρσεως τῶν σχο-
λικῶν κτιρίων, ἠθέλαμεν νὰ εἴ-
πωμεν), ἀσφαλῶς ὅμως κατὰ
τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς θὰ πα-
ρουσιασθοῦν καθαροὶ (Καθαροὶ!
δηλαδὴ ὁ λόγος τὸ φέρνει) σύμ-
μαχοι.

Κατὰ τὸν κοινὸν αὐτὸν ἀγῶνα
Ἡλίας καὶ Γεωργίου, ἀπὸ τὴν
κεφαλὴν τοῦ δευτέρου ἐξευρέθη
ἡ ἐξῆς καινοφανὴς θεωρία:
Ἐὰν εἰς τὴν κατασκευὴν ἐνὸς
δημοσίου ἔργου κατόπιν δη-
μοκρασίας ἐκτελουμένου πα-
ρουσιασθῇ κακοτεχνία ὀλίγων

χιλιάδων δραχμῶν, ἡ εὐθύνη
δὲν εἶναι τοῦ ἐργολάβου, οὔτε
τοῦ μηχανικοῦ, οὔτε τῶν ἐπιστα-
τῶν, ἀλλὰ τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς
ὑπουργίας τοῦ ὁποίου ἐγινε ἡ
δημοκρασία, καὶ ἂν ἀκόμη ἡ κα-
κοτεχνία ἐγινε 15 μῆνας μετὰ
τὴν παραίτησιν τοῦ ὑπουργοῦ.
Εἰς τὴν θεωρίαν τὴν ταύτην
μὴν δέχεται ἐξαίρεσιν ὁ κ.
Γεώργιος: ὅταν τὰ σκάνδαλα ἀ-
νάγονται εἰς τὴν ὁδοποιίαν, ἀ-
νέρχονται εἰς ἑκατοντάδας ἑκα-
τομμυρίων ὁ δὲ ἀρμόδιος ὑπουρ-
γὸς ὀνομάζεται Βύρων.

Καὶ ἡ μὲν περισπούδαστος αἰ-
τη θεωρία τοῦ εἰς Δαϊκὸν ὄ-
χι καὶ τόσο ἐπιδεξίως ἐξελισσο-
μένου κ. Γεωργίου προέρχεται
ἀναμφιβόλως ἀπὸ ἀνθρώπους
οἱ ὁποῖοι βαπτίζουσιν τὴν γραφί-
δα ὄχι εἰς μελάνην ἀλλ' εἰς οἰ-
νόπνευμα, χειρίστης μάλιστα ποι-
ότητος. Ἄν δὲ ἠθέλεν επικρα-
τήση, εἰς τὸν τόπον μας θὰ ἐ-
θριάμβευαν οἱ ἀναρχικοὶ, διότι
οἱ ὑπουργοὶ θὰ ἐσπευδαν νὰ

τραποῦν εἰς φυγὴν ὡς νὰ τοὺς
ἐκνηγοῦσαν χίλιοι διαόλοι. Καὶ
μόνον θὰ ἔμεναν οἱ τυχόν βυρω-
νίζοντες οἱ ὁποῖοι, ὡς γνωστόν,
δὲν ἀποσπῶνται ἀπὸ τὰς θέσεις
τῶν εἰμὴ κατόπιν ἰσχυρᾶς κλω-
τσιᾶς καταφερομένης εἰς ἀκατα-
νόμαστον μέλος τοῦ σώματός
των. Εἶναι ὅμως τόσοσπᾶνιοι
αὐτοί... Εἰς τὴν Ἑλλάδα τοῦλά-
χιστον, ἓνας μόνον παρουσιάσθη
ἀπὸ τῆς ἀνακηρύξεως τῆς εἰς
κράτος ἀνεξάρτητον.

Εἰς τὸν κ. Λαζανᾶν ὑποβάλ-
λομεν εὐλαβῶς σχέδιον νέου
«θριάμβου.» Ἀφοῦ ἡ ἀνακη-
ρυξὶς χωριστῶν δήμων ἐναπό-
κείται πλέον εἰς τὴν ἀνεξέλεγκ-
τον κρίσιν τοῦ ὑπουργοῦ, διατί
δὲν ἀπαιτεῖται ἀπὸ τὸν ἠθικορ-
ουθμικὸν κ. Μοντζουρίδην ν' ἀνα-
κηρύξη εἰς ἀνεξάρτητον δήμον
τὴν περιοχὴν Κιοσκιοῦ; Εἶναι
ἴσως ὁ μόνος τρόπος νᾶβγη δή-
μαρχος ὁ κ. Μανώλας.

Βούρδουλας

ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Οι ζέστες πλάκωσαν. Τὰ σὺκα ἤρχισαν ἐπὶ τέλους νὰ ὠριμάζονται καὶ οἱ ἄνθρωποι στοὺς δρόμους κάμνουν ἐντύπωσιν «ψαδιῶν» πὸ εἶναι ἔτοιμα νὰ πέσουν. Μερικὲς ἐπικαιρὲς συμβουλὲς ἔχουν τὴν θέσιν τῶν σὸ «Βούρδουλα».

Ἡ ὁροσιά εἶναι ἀπαραίτητος. Μὴ ἐπιτρέπετε λοιπὸν εἰς κανένα νὰ σᾶς πέρνει τὸν ἀέρα. Οὔτε στὴ γυναῖκα σας, πὸν συνήθως κάμνει αὐτὴ τὴν ἀπόπειρα.

Ἐπειδὴ, κατὰ τοὺς ὑγειονομολόγους, προτιμότερα εἶναι ἡ διαμονὴ στὰ ὑψηλὰ μέρη, σᾶς συμβουλευόμεν νὰ διαβάσετε ἄρθρα ἠθικοῦ ρυθμοῦ: ἀσφαλῶς θὰ πέρνετε τὰ βουνά.

Ἀποφεύγετε τὰς συγκεντρώσεις ὅπου πρόκειται ν' ἀνακοινωθῇ κανένας «θρίαμβος» τοῦ κ. Λαζανᾶ: θ' ἀναγκασθῆτε νὰ χειροκροτήσετε, καὶ μὲ τὰ χειροκροτήματα ἀνάβουν τὰ χέρια.

Μόλις ἀντικρύσετε τὸν πρῦτα τῆς δημοσιογραφίας Δέσβου ἀλλάξτε δρόμον, ἄλλως θὰ ζεματισθῆτε.

Μὴ ἀρραβωνιασθῆτε καὶ μὴ παντρευθῆτε σ' αὐτὴ τὴν ἐποχὴ, γιὰ ν' ἀποφύγετε τὰ ἀναπότρεπτα θερμὰ συγχαρητήρια τῶν φίλων.

Ἐξαιρετικῶς γιὰ φέτος. Ἄν θέλετε νὰ φωνάζετε «φωτιά» ἀγοράζετε καρπούζια ἢ πεπόνια.

Ὅσο μπορεῖτε, ἀποφεύγετε τὶς γυναῖκες καὶ προπάντων ἐκείνες πὸν χαρακτηρίζονται ὡς θερμῆς... Ἐξαιρετικῶς ἢ θερμῆ διότι δὲν εἶναι γυναῖκα.

Ο ΚΕΡΑΥΝΟΣ

Μιά φορά ὁ Κεραυνὸς ἦταν μέσον τιμωρίας, μὰ τὸν κράταε ὁ Θεός, τότε κράταε ὁ Δίας

Ἐπιπλοῦν ὡς τὸν ἔφτιασεν ἢ Ἑλλάδα μας, πὸν λές, ρεζιλεύθηκε ὁ δόλιος κ' ἔγινε γιὰ νὰ τὸν κλαῖς.

Τέλος ἔχουμε προσὸν πὸν ἀξιοζήλευτο δὲ μένει στὰ χέρια μας τίποτ' ἀρεζιλεύτο !..

ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ

Κατὰ τὸ τελευταῖον εἰκοσιτετράωρο, ἀνακαλύφθηκαν οἱ ἀκόλουθες ἐφευρέσεις:

— Κάποιος πολιτευόμενος ἠθικοῦ ρυθμοῦ βρῆκε ἕνα τρόπο ὡστε αἱ λιμενικαὶ συμβάσεις νὰ ἐγκρίνονται ἢ νὰ μὴ ἐγκρίνονται ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον ἀναλόγως μὲ τὴν θέλησίν του.

Ὁ ἴδιος πολιτευόμενος ἀνεκάλυψε μέθοδον διὰ τῆς ὁποίας γυαλιάδες καὶ μπασματζήδες γίνονται ὡς ἐκ θαύματος προμηθεύονται λίθων.

— Ὁ «Βούρδουλας» ἀνεκάλυψε μίαν... γνωμάτευσιν τοῦ κ. Λαζανᾶ γιὰ τὸ Ἑλληνογαλλικὸν Λύκειον, τὴν ὁποίαν ὁ ἐφευρέτης του εἶχε τελειῶς λησμονήσει.

— Νεαρὸς κύριος ἀνεκάλυψε ἕνα νέο εἶδος θρησκευτικῆς τροφῆς, πὸν συνίσταται εἰς τὸ νὰ τρώγῃ κανεὶς τὰ νύχια του !..

ΠΑΡΟΙΜΙΩΝ ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Τοῦ Παναγιῆ ἐτρέξανέ τὰ μάτια σάν τὴ βρῦση γιὰ τὸν ἐμποδίσανε, οἱ ἔχθροί, νὰ κυβερνήσῃ.

«Εἶμαι — τοὺς εἶπε μὲ θυμὸ — καὶ ἄνθρωπος ἀνώτερος κι' ὡς διπλωμάτης βέβαια ἀπ' ὄλους ἰκανώτερος».

Καὶ οἱ ἔχθροί ἀπήντησαν σκασμένοι ἀπ' τὰ γέλια: «Καὶ τὰ μεταξωτὰ βρακιά θέλουν πιδέξια σκέλια»

Ρεύουν οἱ δόλιοι λαῖκοὶ καὶ ὦρα μὲ τὴν ὦρα θὲ νὰ τοὺς ρίξει στοὺς γκρεμνὸ ἢ λαϊκὴ ἢ μπόρα.

Κι' ὅμως κουτοὶ κι' ἀνόητοι σάν νὰ μὴν τρέχῃ τίποτα γιὰ σχέδια μελλοντικὰ μιλοῦν ἐδῶ ζετοῖπῶτα

Γι' αὐτὸ καὶ κάποιος φώναξε: — Μωρὲ παιδιὰ, τί τύποι! «ὄλα τὰ ἔχει ἡ Ζαφειρῆ, ὁ φερετζὲς τῆς λείπει»

Οἱ κυβερνήτες εἶπαν στοὺς δικαστὰς: «Σᾶς λέμε ὅτι γιὰ τὴν ἀπόπειρα καθόλου ἐμεῖς δὲ φταίμε.»

Κ' οἱ δικαστὰὶ ἀπήντησαν: — Ἰσως νὰ φταῖνε ἄλλοι... «ἀλλὰ τὸ ψάρι πάντοτε βρωμᾷ ἀπ' τὸ κεφάλι».

ΠΡΟΣΕΧΗΣ «ΘΡΙΑΜΒΟΣ»

Ὅτι ὁ κ. Λαζανᾶς δὲν χωνεύει τὸν Πατριάρχην Μελέτιον. Εἶναι πασίγνωστον ἀπὸ τὸ δημοσιογραφικὸν του ὄργανον. Ἐκεῖνο ποὺ δὲν γνωρίζει ἀκόμη κανεὶς καὶ μετὰδίδομεν ὑπὸ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας, εἶναι ὅτι ἐστὶν ἀντιπάθειαν αὐτῆς πρόκειται νὰ θεμελιωθῇ ἕνας νέος «θρίαμβος» ὁ μέγιστος ὄλων τῶν μέχρι τοῦδε θριάμβων τοῦ κ. Λαζανᾶ. Καὶ ἰδοὺ πῶς:

Ἐγένετο λόγος ἐπὶ παρουσίᾳ του διὰ τὴν μεγαλειώδη ὑποδοχὴν πὸν ἔκαμεν ὁ λαὸς εἰς τὸν Πατριάρχην, διὰ τὴν δοξολογίαν καὶ τὴν μεγαλοπρεπῆ «φήμην» του. Κάποιος μάλιστα ἤρχισε νὰ τὴν ἀπαγγέλλῃ: «Μελετίου τοῦ Παναγιωτάτου καὶ Θεοτάτου Πάπα καὶ Πατριάρχου τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας, Λιβύης, Πενταπόλεως, Αἰθιοπίας καὶ πάσης Ἀφρικῆς...»

«Ὁ ὁ ἄν ἄ ἡ δ ἰ α!» (μιά ἰδέα) ἐφώναξεν ἔξαφν ἀγγλιστὶ ὁ κ. Λαζανᾶς, φέρνοντας τὸν δεῖκτον τῆς δεξιᾶς χειρὸς εἰς τὸν δεξιὸν του κρόταφον, μὲ ὕφος Διὸς κεφαλοπονούντος τὴν Ἀθῆναι.

Καὶ ἔπειτα ἐξεμυστηρεῦθη τὴν ἰδέαν εἰς τὸν ἐμπιστὸν του δημοσιογράφον, διατυπωμένην ὡς ἑξῆς:

«Θὰ δὴ αὐτὸς ὁ Μακαριώτατος τί θὰ πῆ Λαζανᾶς. Θὰ τοῦ κάνω ἕνα στραπάτσο πού...Θὰ ὑποστηρίξω κατὰ τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς τὸν κ. Μανῶλα καὶ θὰ τὸν κάνω ἀσφαλῶς «πάσης... Αἰθιοπίας».

Θρίαμβος ἀνεφώνησε κατενθουσιασμένος ὁ ἐμπιστὸς τοῦ κ. Λαζανᾶ καὶ ἔσπευσε νὰ πωλήσῃ εἰς τὸν «Βούρδουλαν» τὴν «οὐάν ἄβδιαν τοῦ κ. Λαζανᾶ ἀντὶ ἐνὸς νεοκομμένου ταλλήρου.

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

Ἐπεβλήθη εἰς ἐγκρισίν ὁ ἀπολογισμὸς τῆς...κυρίας Παρακάνη παρελθούσης χρήσεως.

ΑΛΕΚΤΡΟΜΑΧΙΑ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΙΑΝΤΕΚΛΑΪΡ (ΠΕΤΕΙΝΟΝ)

ΤΟΥ ΡΟΣΤΑΝ

Περὶ τὰς νυκτερινὰς ὥρας τῆς προχθῆς, θερμοῖαιμος πετεινὸς ἐγκαταλείψας τὸ κοτέτσι του, ἐπεχείρησε νὰ εἰσέλθῃ εἰς κοτέτσι ξένον, ὅπου, ὡς ἐγνώσθη, διέμενε τρυφερὰ ὄρνις, σταχτομάτα, κατ' ἐπανάληψιν σκανδαλίσασα τὸν ἀπρόοπτον ἐπισκέπτην.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ φράκτου τῆς οἰκίας ὅπου τὸ ξένον κοτέτσι καὶ ἠτοιμάζετο νὰ πηδήσῃ εἰς τὴν αὐλήν, ἀλλὰ ἐγένετο ἀντιληπτὸς ἐκ μέρους τοῦ οἰκείου πετεινοῦ, ὁ ὁποῖος διὰ τῶν φωνῶν του ἀνεστάτωσε δλόκληρον τὴν περιοχὴν. Ταῦτοχρόνως ὅμως, ὑπερασπιζόμενος τὴν τιμὴν του, ὤρμησε κατὰ τοῦ ἐπιδρομέως, καὶ ἐράμψισεν αὐτὸν εἰς διάφορα μέρη, ἰδιαιτέρως δὲ εἰς τὴν κεφαλὴν, — εἰς περὶ ἀνθρώπων ἐπρόκειτο θὰ ἐλέγαμεν εἰς τὸ πρόσωπον — καὶ τὸν ἐξηνάγκασε νὰ τραπῇ εἰς φυγὴν.

Λέγεται ὅτι κατὰ τὴν φυγὴν, περιεπλέχθη ὁ τολμητὴς ἐντὸς πυκνῆς σειρᾶς συρματοπλεγμάτων, συννεπεία δὲ τούτου κατεξέσχισθησαν αἱ σάρκες του καὶ ὑπέστη ζημίας σοβαρὰς τὸ πτέρωμά του — τὰ ἐνδύματά του θὰ ἐλέγαμεν, εἰς περὶ ἀνθρώπου ἐπρόκειτο.

Ὅταν καταματωμένος καὶ μὲ μαδημένον πτέρωμα ἐπανῆλθεν εἰς τὸ κοτέτσι του, τρομακτικὰ ἐγένοντο σκηναὶ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν ὀρνίθων του — τῶν νομίμων συζύγων θὰ ἐλέγαμεν, εἰς περὶ ἀνθρώπου ἐπρόκειτο.

Οἱ γνωρίζοντες τὴν διάλεκτον τῶν ὀρνίθων, μᾶς ἐβεβαίωσαν ὅτι αἱ ὀρνίθες τοῦ ἐφώνησαν:

— Καλὰ νὰ πάθῃς, βρωμάρη!... Δὲν σοῦ ἐφθάναν τὰ κατορθώματα τῆς ἡμέρας, ἀλλὰ ἤθελες καὶ νυκτερινὰς περιπέτειας. Προτάξουστον, ὡ γειτόνισσε, τὸ ἐγγέσημα τοῦ προκομμένου μας!

Ὅλοι οἱ πετεινοὶ κορνιάζουν τὴν νύκτα, καὶ αὐτὸς ὁ ἀναίδης ἐπῆγε νὰ ὀργιάσῃ, καὶ μὲ ξένες κότες μάλιστα.

Οἱ αὐτοὶ κύριοι μᾶς ἐδήλωσαν ὅτι μία ἀπὸ τῶν κότες — εἰς τὴν ἡτο γυναῖκα θὰ τὴν ἐλέγαμεν διανοουμένην — τοῦ ἐβγαλε τὸ ἀκόλουθον τραγουδάκι τὸ ὁποῖον καὶ ἔγινε πολὺ τῆς μόδας εἰς τὸν κόσμον τῶν ὀρνίθων.

Ἐνὲς αὐλὲς ὅποιος πηδᾷ ἢ μαδίζετα ἢ μαδᾷ.
Ὁ δικὸς μας πετεινὸς ἂν καὶ μαχητὴς δεινὸς τᾶβρε σκοῦρα ὁ καῦμένος καὶ ἐβγῆκε μαδημένος».

ΤΑ ΔΑΝΕΙΚΑ

Ὅταν σοῦ πῆρα δανεικὰ τὰ πῆρα μ' εὐχαρίστησῃ καὶ σοῦ τὸ βεβαιώσω.
Μὰ ὅταν σοῦ τὰ γύρισα μεγάλο ἔννοιωσα πόνο..

Πές μου, γιὰ τὴν σάν παίρνομε νὰ νοιώθουμε χαρὰ καὶ ὅταν τὰ γυρίζομε μᾶς δέρνει συμφορὰ;

Ὅρκο σοῦ βάνω, ὡ μπατακτοῦ, τὰ δανεικὰ διατήρησ' τα..
Κύττα νὰ παίρνης δηλαδὴ, μὰ... δανεικὰ κι' ἀγύριστα..

Ἡ Ἀριθμητικὴ

Ἡ ἀριθμητικὴ ἀσχολεῖται μὲ ἀριθμοὺς καὶ τέσσαρας ἀκεραίας πράξεις. Ἐτοὶ ἐξηγεῖται ἡ ἀποτυχία τῆς Κυβερνήσεως εἰς τοὺς λογαριασμοὺς μας μὲ τοὺς ὁμολογιούχους ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι ἡ Κυβέρνησις αὐτὴ δὲν κατάρθωσε ποτὲ νὰ παρουσιάσῃ οὔτε μίαν ἀ κ ε ρ α ἰ α ν π ρ ᾶ ξ ι ν.

Ὡς γνωστὸν, αἱ 4 ἀριθμητικαὶ πράξεις εἶναι οἱ ἀκόλουθοι: πρόσθεσις, ἀφαίρεσις, πολλαπλασιασμός καὶ διαιρέσις.

Π ρ ὸ σ θ ε σ ι ς. Εἶναι ἡ κοινοτέρα καὶ προχειρότερα πράξις. Πηγαίνετε σ' ἕνα χαρσάπικο καὶ ζητεῖτε 300 δράμια κρέας. Ὁ χαρσάπης, προθυμότετος, σπεύδει νὰ προσθέσῃ καὶ 100 δράμια χαρτί καὶ εἶτι πέρνετε 1 ὀκᾶ... κρέας. Μπαίνετε σ' ἕνα καφενεῖο καὶ στὸν καφέ πὸν ζητεῖτε, ὁ καφετζῆς προσθέτει πάντοτε μὲν κριθᾶρι, κουκιά, ρουβίθια, βαλάνι κλπ. ἐνίστε δὲ καὶ μύγες. Τούναντιον, ταβερνάρηδες καὶ γαλατάδες προσθέτουν κατὰ κανόνα μόνον νερὸ στὸ κρασί ἢ στὸ γάλα.

Ἀξιοσημείωτος πρόσθεσις, δι' ἐκείνων μάλιστα πὸν ἦσαν ὑπὲρ τὸ μέτρον, εἶναι ἐκείνη πὸν κάμνει τὸ γκαρσὸν ὅταν, στὸ τέλος τοῦ γλεντιοῦ, παρουσιάζει τὸ λογαριασμὸν. Ἡ περισσότηρον ὅμως σημαντικὴ πρόσθεσις εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία ἐκτελεῖται εἰς τὴν Ἀκτοπλοῖαν τῆς Ἑλλάδος κάθε ἄλλην ἡμέραν ἐκτὸς τῆς Τετάρτης καὶ Κυριακῆς.

Πηγαίνετε καὶ ζητεῖτε ἐν εἰσιτήριον διὰ Πειραιᾶ καὶ ὁ ἀρμόδιος ὑπάλληλος εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ εἰσιτηρίου τῆς Τετάρτης καὶ Κυριακῆς προσθέτει τὸσα κι' ἄλλα τόσα.

Ὅπως παντοῦ, ὑπάρχουν καὶ εἰς τὴν πρόσθεσιν ἐξαίρεσις. Σπουδαιότερα ὅλων παρουσιάζεται στὸν ἔρωτα ὅπου ἕνα κι' ἕνα σπανίως κάμουν δύο καὶ σπανιότερον τρία, διότι συνήθως κάμουν μόνον ἕνα.

Ἀ φ α ἰ ρ ε σ ι ς. Ἡ ἀφαίρεσις εἶναι πράξις ἀναποσπαστῶς συνδεδεμένη μὲ τὴν πρόσθεσιν. Οὕτω π.χ. συγχρόνως μὲ τὰς ὡς ἀνωτέρω περιγραφείσας πρόσθεσις χαρσάπιδων, καφετζῆδων καὶ λοιπῶν, ἐπέρχεται αὐτομάτως καὶ ἀφαίρεσις ἀπὸ τὰ πορτοφόλια μας. Δι' αὐτὸ καὶ ὁ Πολυχρονόπουλος ἐπρόσθεσεν... εἰς τὸν εἰς τὴν συμμορίαν Καραθανάση διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἀφαίρεσιν... τῆς ζωῆς τοῦ Βενιζέλου. Ἐλησμώνησεν ὅμως ὅτι κάθε κανὼν ἔχει καὶ τὰς ἐξαίρεσις του. Τὸ παράδειγμα τὸ ἔδωσαν οἱ ὁμόφρονες καὶ φίλοι του εἰς τὴν Βουλῆν, ὅταν ἀφῆραν ἔξαφνα τὸν λόγον ἀπὸ τὸν Βενιζέλον πρὶν προφθάσῃ νὰ προσθέσῃ μίαν λέξιν εἰς τὴν ἀπολογίαν του.

Π ο λ λ α π λ α σ ι α σ μ ὸ ς. Ὁ πολλαπλασιασμός γίνεται κατὰ πολλοὺς τρόπους. Οὕτω π.χ. ἐν Μυτιλήνῃ ὁ πολλαπλασιασμός μῆς περιουσίας ἀπὸ ἕνα χρυσοκάνθαρον γίνεται διὰ τῆς κληρονομίας, προκόκος καὶ τσιγκουνιάς.

Ἄλλο ἐπιτυγχάνουν τὸν πολλαπλασιασμόν διὰ τῆς κλοπῆς καὶ ἄλλοι διὰ τῆς αἰσχροκερδεῖας.

Ταῦτα ὡς πρὸς τὰ ἀντικείμενα, διότι ὡς πρὸς τὸ ἀνθρώπινον γένος ὁ πολλαπλασιασμός ἀπαιτεῖ ἀπαραίτητως τὴν συνεργασίαν δύο προσώπων διαφορετικῶν φύλου. Διὰ νὰ θεωρηθῇ ἡ πράξις ἀκεραία, ἀνάγκη νὰ γίνῃ μὲ παπᾶ καὶ μὲ κουμπάρο, ἄλλως τὸ ἀποτέλεσμα θεωρεῖται νόθον.

Δ ι α ἰ ρ ε σ ι ς. Συνηθέστατον παράδειγμα διαίρεσεως εἶναι τὸ ἑξῆς: Παίρνετε μίαν γυναῖκα καὶ γιὰ χατήρι τῆς γίνεσαι χίλια κομμάτια (διαίρεσαι δηλ. εἰς 1000). Θεωροῦμεν περιττὸν νὰ ὀμιλήσωμεν περισσότερον διὰ τὴν πράξιν ταύτην εἰς Ρωμιοὺς οἱ ὁποῖοι, ὡς γνωστὸν, εἶναι μοναδικοὶ εἰς διαίρεσις.

ΑΙΤΗΣΕΙΣ

Μετὰ τὴν νέαν φορολογίαν τῶν τσιγάρων:

— Κύριος διαβέτων πνεύμα ζητεῖ τσιγάρον διὰ νὰ τὸ ἀνάψῃ.

ΣΟΦΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

Ο ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΔΕΡΒΙΣΗΣ

(Κατέστη γνωστόν πλέον εις όλους ότι αφ' ότου ήρχισε νά κυβερνά ό ήθικος ρυθμός, κάθε ιδιωτική ύπόθεσις πού έχει σχέσιν με τίς κρατικές ύπηρεσίες λύεται και διευθετείται όχι με βάσιν τήν κειμένην νομοθεσίαν μας, αλλά σύμφωνα με τήν συγκατάθεσιν, ή τήν άρνησιν τών διαφόρων λαϊκών παραγόντων.

Ένα μπιλιετάκι π. χ. του άλφα ή του βήτα λαϊκού παράγοντος άξίζει περισσότερο από όλους τους νόμους.

Έδω έξαφνα τά λιμενικά μας, έξαρτώνται όσον άφορά τήν έγκρισίν των, απ' τό «ν αϊ» ή απ' τό «ό χϊ» του κ. Λαζανά.

Ό κ. Λαζανάς δηλαδή, χάρις εις τόν ήθικόν ρυθμόν, παίζει από μηνών τώρα τόν ρόλο του δερβίση του παρακάτου παραμυθιού.

Κανένας έννοείται δέν βγάξει ταιμουδιά, γιατί ύπάρχει φόβος νά χάση τήν έννοια του δερβίση.

Ός τόσο, έμεις πιστεύομεν ότι δέν απέχει και πολύ ό καιρός πού ό κ. Λαζανάς θα βρής τόν δάσκαλό του, όπως τόν βρήκε κι' ό δερβίσης του παραμυθιού μας.)

Μιά φορά στά παλιά χρόνια, έννας δερβίσης είχε τήν άδεια σ' ένα χωριό νά εξηγή τά όνειράτα τών χωριανών. Μιά μέρα πήγε μπροστά στην πόρτα ένός μπακάλικου, έστρωσε τό τραπέζι, άπλωσε άπάνω τά κιτάπια του και περίμενε τόν κόσμο. Σέ λίγο οί χωριανοί έτρεξαν σάν τά φύλλα τής έλιάς μπρός στό μπακάλικο, ώστε κανένας πελάτης δέν μπορούσε νά πλησιάση.

Ό κα-ομοίος ό μπακάλης στενοχωρέθηκε μά δέν τολμούσε νά κάνει καμιά παρατήρησι, γιατί όλοι είχαν τό δερβίση για άγιο.

Έχασε λοιπόν όλη έκείνη τή μέρα. Ό δερβίσης όμως πήγε πάλι σάν άγιο στην ίδια θέσι, και πάλι επαναλήφθηκε ή ίδια ιστορία. Ό μπακάλης πήγαινε νά σκάση.

Δέ μου λές γιατί είσαι στενοχωρημένος; τόν έρωτά έννας πού είχε πάει πρωί πρωί νά ψουνίση ζάχαρη.

Αυτό κι' αυτό συμβαίνει, του λέγει ό μπακάλης, και δέν ξέρω τί νά κάνω. Νά, τώρα τώρα πάλι θα τόν δής νάφθει νά στρωθή έδω.

Έγώ θα σου τόν κάνω νά μην περάσει από τό μαγαζί σου, του λέγει ό άνθρωπος, μά θα μου δώσεις τέσσερα άσπρα.

Τέσσερα άσπρα έκείνη τήν εποχή είταν μεγάλο ποσό. Μά ό μπακάλης για νά γλυτώση από τήν καταστροφή δέχθηκε χωρίς παζαρλίγια τήν τιμή.

Μόλις έμειναν σύμφωνοι νά σου ό δερβίσης στη συνηθισμένη του θέσι.

Άμέσως, πριν προφθάσει κανένας άλλος, ό άνθρωπος μας βρέθηκε κοντά του.

Δερβίς έφένδη, του λέγει, ήρθα νά μου εξηγήσεις ένα όνειρο πού είδα. Θα βαστάξη μά θα σέ καλοπληρώσω.

Λέγε, σ' άνοώ.

Έγώ, δερβίς έφένδη, έβλεπα πώς ήμουνα στην κορυφή ένός βουνού.

Έκει βλέπω μά πλάκα. Σηκώνω τήν πλάκα και παρουσιάζεται μπροστά μου μά σκάλα με πολλά πολλά σκαλοπάτια.

Άρχίζω τότε νά κατεβαίνω. Κατεβαίνω, κατεβαίνω, κατεβαίνω, κατεβαίνω, μά πού νά τελειώσουν τά σκαλοπάτια. Κατεβαίνω ακόμα κατεβαίνω, κατεβαίνω...

ΝΤΑΜΔΙΚΟ

Μουπες προχτές, ρέ Μαριγώ σφιχτή και ρωμαλέα, πούθελες σώνει και καλά νά φκιάσης σκορδαλέα.

Αϊ, φκιάκτην, ρέ άειπάρθενη τί λείπει δηλαδή; και σκόρδα έχεις μπόλικά και τσίλικο γουδι.

Σου λείπει τό χουδόχερο; Καλά, ρέ Μαριγώ, ό κόσμος δέν έχάλασε: αυτό, τό βάνω έγώ!...

Αυτή ή δουλιά βάσταξε πολλήν ώρα.

Τό πλήθος σ' αυτό τό μεταξύ μαζεύτηκε και περίμενε τή σειρά του, μά ό άνθρωπος με τά σκαλοπάτια δέν είχε όρεξη νά τελειώση.

Τύλιγε και ξανατύλιγε τσιγάρα και διαρκώς έλεγε: «κατεβαίνω, κατεβαίνω».

Με τά πολλά επί τέλους λέγει «κατέβηκα».

Δόξα σοι ό Θεός, κάνει ό Δερβίσης, νομίζοντας πως έτελείωσαν τά σκαλοπάτια και τά βάσανά του μαζί.

Ό άλλος όμως εξακολουθεί:

Μόλις κατέβηκα, βρισκω μιάν άλλη πλάκα, τή σηκώνω και βλέπω μιάν άλλη σκάλα πειό μεγάλη κι' από τήν πρώτη.

Τήν κατέβηκες κι' αυτή; έρωτά ό δερβίσης με φόβο.

Μάλιστα, λέγει ό άνθρωπος! κατεβαίνα, κατεβαίνα, κατεβαίνα...

Και δός του τσιγάρα, και δός του τσιγάριμα ταμπάκου, και δός του κατεβαίνα, κατεβαίνα...

Ό δερβίσης πήγαινε νά σκάση. Έβλεπε νά μαζεύεται κόσμος και κόσμος για νά ζητήση εξήγησι, ή ώρα περνούσε, μά ό άλλος δέν είχε σκοπό νά τελειώση τό κατεβαίνα. Σέ μιá ώρα ό δερβίσης του λέγει.

Βρε άδελφέ, δέν έχεις σκοπό νά τελειώσης;

Επί τέλους τελείωσα, λέγει ό άλλος. Όταν κατέβηκα πιά και τό τελευταίο σκαλοπάτι, είδα ένα τζουμπέ από μολύβι, τζεσμέδια μολυβένια κι' ένα σαρίκι μολυβένιο. Δέν ξέρω πώς μου ήρθε νά τά φορέσω.

Έγινε έως 120 δκάδες, τόσο πού μόλις μπορούσα νά γυρίσω πίσω κι' ήρχισα ν' ανεβαίνω.

Δέν πρόφταξε νά τελειώση. Ό δερβίσης, έξω φρενών πιά, του φώναξε:

Εσύ άδειος, χωρίς κανένα βάρος άπάνω σου, χρειάστηκες κοντά δυό ώρες για νά κατέβεις, ώστε τώρα πού θ' άρχίσης ν' αναβαίνεις φορτωμένος με μολύβια μπορεί νά με κρατήσης έδω ένα μερόνυχτο σωστό.

Μου φαίνεται, δερβίς έφένδη, πώς δε θα φτάξη, άπαντά ό άλλος ήσυχα ήσυχα.

Κι' άρχίζει:

Ανεβαίνα λοιπόν, ανεβαίνα, ανεβαίνα...

Άμε στό διάβολο, παληάνθρωπε, λέγει ό δερβίσης χάνοντας τήν ύπομονή, και πές πώς σ' έστειλα έγώ.

Σηκώνεται γρήγορα γρήγορα μαζεύει τά κιτάπιά του και φεύγει ένω ό άνθρωπος από πίσω του φώναζε:

ΣΚΙΤΣΑ

ΔΗΛΑΔΗ...

Η μοδιτρούλα έγειρε στόν καναπέ άπάνω κι' έγώ ζαλάδες νιόθωντας σάν τό χαζό τά χάνω.

Λευκό τό μεσοφούστανο με κεντητό κλαδι πρós τά ψηλά σηκώθηκε και βλέπω... δηλαδή..

Μισοκλειστά τά μάτια της ό πόθος τ' άνεμίζει λές και τό κάνει επίτηδες για νά με βασανίξη.

Η σάρκα ροδοκόκκινη μ' άνάβει σάν δαδι χίλιοι διαβόλοι μέσα μου μου λένε... δηλαδή...

Ξάφνου, λαχτάρας στεναγμός τής φεύγει απ' τό στόμα και πάει τό μεσοφούστανο ψηλότερα ακόμα.

Άλλοίμονο! κολάστηκα άθωó έγώ παιδί! Τά μάτια κλείνω πλάι της και τότε... δηλαδή.

Ό,τι ό χρόνος δέν μπορεί μία στιγμή τό φέρει... Κι' όμως έγώ δέν έφταια έννας Θεός τό ξέρει!

Φταίει τό μάτι πού γυμνή μιάν άκρη όταν δη θέλει νά πάει πειό ψηλά εκεί πού... δηλαδή...

ΠΥΡΚΑΓΙΑ

Περί ώραν 3ην πρωινήν τής χθές, μεγάλη πυρκαϊά έξερράγη εις τό μέγα κατάστημα του γνωστού συμπολίτου μας κ. Σούφρα, άποτεφρώσασα 4 ράφια έκ ξύλου πεύκης, αρκετά κυτία, βαρέλια κενά, σάκκουσ τινάς προσφάτως επιδιορθωθέντας και τινά άλλα είδη. Τό κατάστημα ήτο ήσφαλισμένον άντι 600 χιλιάδων δραχμών.

Μετά τών πολυπληθών φίλων διαβίβαζε και ό «Βούρδουλας» τά συχαρητήρια αυτού εις τόν έρίτιμον συμπολίτην.

ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ

Συνελήφθη υπό τών άστυνομικών όργάνων συμπολίτης τις, καθ' ήν στιγμήν έπερνε σκόνην κινίνης έντός σιγαροχάρτου.

Ό συλληφθείς άπεστάλη εις τήν Εισαγγελίαν, τό δε σιγαροχάρτον ως λαθραϊόν, κατεσχέθη.

— Στάσου, δερβίς έφένδη; ανεβαίνα ανεβαίνα...

Ό δερβίσης όμως φεύγει και ακόμα φεύγει...

Από τότε δέν τόλμησε πιά ούτε νά περάση από τό μπακάλικο.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ 'ΒΟΥΡΔΟΥΛΑ,

(Τμήμα πρακτικών γνώσεων)

— Πόσα θέατρα έχει ή Μυτιλήνη; — Πολλά, κ. καθηγητά. Κάθε λαϊκή εφημερίδα είνε κ' ένα θέατρο.

— Και τί έργα παίζουν; — Κατά κανόνα τόν Δόν Κιχώτον του Θεοβαντές!

— Μπορείτε νά μου όνομάσετε ένα διάσημον στρατηγόν;

— Ό Κονδύλης, κ. καθηγητά.

— Και ό Ναπολέον;

— Ό Ναπολέον, κ. καθηγητά, είνε άστειός μπροστά στόν Κονδύλη.

— Γιατί άργεί ή έγκρισις τών Διμενικών;

— Διότι τήν έγκρισιν του Υπουργού, δέν τήν έγκρίνει ό κ. Λαζανάς, κ. καθηγητά.

— Και πότε λέτε ότι θα λυθή τό ζήτημα αυτό;

— Δέν θα προφθάση νά λυθή γιατί θα τό παραλύση ό ήθικος ρυθμός.

— Η κόττα, κύριοι, έκαμε τό αυγό. ή τό αυγό τήν κόττα;

— Θα σās άπαντήσωμεν, κ. Καθηγητά, όταν μάς άπαντήσετε και σεις εις τό εξής:

Ό ήθικος ρυθμός έδημιούργησε τόν κ. Λαζανά ή ό κ. Λαζανάς τόν ήθικόν ρυθμό;

— Βλέπετε όνειρα;

— Συχνά, κ. καθηγητά.

— Και τί βλέπετε;

— Ότι ό Παναγής είνε διαλλακτικός, και ότι θα συλληφθούν οι δολοφόνοι του κ. Βενιζέλου!

ΕΝΑ ΕΙΔΕΧΘΕΣ ΕΓΚΛΗΜΑ

Έγκλημα έκ τών άπαισιωτέρων από όσα άνέγραψεν ποτέ τό άστυνομικόν δελτίον διεπράχθη έσχάτως υπό τās άκολουθους συνθήκας.

Ό συμπολίτης κ. Μανώλης Ζερμπίνης κερδίσας δύο κοτόπουλα εις λοταρίαν, έσκέφη νά τά μεταφέρη εις τήν οικίαν του.

Έγκλημα.τκή έν τούτοις φύσει όπως είνε, άντι νά τά κρατή καθ' όδόν με τήν κεφαλήν πρós τά άνω, τά έκράτει άντιθέτως, δηλαδή με τήν κεφαλήν πρós τά κάτω.

Η έγκληματική όμως πράξις έγένητο άντιληπτή υπό όργάνου τής έξουσίας, τό όποιον άφήκε μεν τόν άπαισιον κακοδργον έλεύθερον νά μεταφέρη τό σωμα του έγκλήματος εις τήν οικίαν του, έφρόντισεν όμως νά σημειώση τό όνομά του και νά επιδώση τήν δέουσαν μήνυσιν.

Ό κακοδργος δικασθείς μετά δύο ήμέρας κατεδικάσθη εις πρόστιμον 277 δραχμών.

Η κοινωνία μας διατελεί άνάστατος από τό τρομερόν και άπαισιον τουτο έγκλημα, τσοούτω μάλλον όσον ό στυγερός δράστης άνήκει εις τήν καλήν κοινωνικήν τάξιν.

ΕΙΣ ΝΕΑΖΟΥΣΑΝ ΓΡΑΙΑΝ

Ρόδον έκράτεις εις τήν χείρα τήν δεξιάν,

ροδίην ώσαύτως είχες τήν παρειάν.

Και του μέν πρώτου ό χρωματισμός ήτο άληθής,

του άλλου όμως ήτο δημιούργημα άπλής βαφής.

Κυρία, γιατί θέλετε ό χρόνος νά παραμείνη άδρανών;

Έχουν τούς θαυμαστές των πάντα και ή 'Ακρόπολις κι' ό Παρθενών!...

Διεύθυνσις:
ΛΕΟΦΩΡΟΣ ΚΑΒΕΤΣΟΥ
ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Τηλέφ. 341

Βούρδουλας

Τὸ Φύλλον Δρ. 2.

Κυριακὴ 27 Ἀυγούστου 1933

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΓΙΟΒΑΝΑΚΗ ΝΑ ΣΕΜΝΥΖΕΤΑΙ ΠΡΕΠΕΙ

Άφερίμ ά-
φερίμ μπέ,
Μυτιλήνημας
έφέντημ μέ-
γα πρόδος
εις κορίτσια
της παρατη-
ρίζεται.

Άπαντες
σουφραζέται
εΐναι, ώς κα-
θώς εύρωπαΐζουσαι.

Άξιότιμος κύριος Γιοβανά-
κης εις Μακρύν γιαλόν περι-
διαβάζων εις κορίτσια μας νά
έξέρχωνται άπό πάνια με μα-
γιώ και εις πολεμικόν Άρης,
νά πηγαίνουν.

Άξιωματικοί έφέντημ, ώς κα-
θώς ειδον κορίτσια μας με μα-
γιώ, μάτια των εις ουρανοῦς
ύψωνοντες ειπον :

— Γκέλ κεφίμ, γκέλ ώς νά
λέγωμεν ψυχή μου εύφράνθητι.
Άπό Θεόν έζητήσαμεν μπέ,
άπό πάνια βρίσκομεν..

Νέ όλντου όντάν σόνρα μπιλ-
μέμ άρτίκ, ώς νά λέγωμεν με-
σολαβήσαντα, γεγονότα άγνο-
οῦμεν.

Άμά, ήμέτεροι ναυτικοί έφέν-
τημ, μέγα ύποχρεωτικοί εις γυ-
ναϊκας όντες, περισσότερον θέ-
λουν θά εΐναι εις κορίτσια με
μαγιώ...

Σιού χαλντέ ώς νά λέγωμεν
των πραγμάτων οὔτως έχων,
άπαντας περιφερείας πλοίου εις
κορίτσια μας θά έδειξαν, και τη-
λεβόλα του θά έδειξαν, και πώς
έκπυρσοκρότησις νά γίνεται θά
έδειξαν και έμπροσθέν του ειρι-
σκόμενον έμβολον θά έδειξαν..

Άφερίμ, άφερίμ, Μυτιλήνη
μας νά σεμνύζεται πρέπει δια
κορίτσια της.... **Γιοβανάκης**

ΑΥΞΗΣΙΣ ΘΗΣΙΜΟΤΗΤΟΣ

Άπό τά στατιστικά στοιχεία που
έχομεν συγκεντρώσει, προκύπτει τό
συμπέρασμα, ότι έφέτος ή θνησιμό-
της εις την πόλιν μας έχει ύψωθή
κατά τρόπον άρκετά άνησυχητικόν.

Έν πρώτοις παρατηρούμεν ότι τά
πλακώματα ηδύησαν καταπλη-
κτικώς. Έπειδή δέ εύτυχώς δέν εί-
χαμε σεισμούς, φαίνεται ότι ή αδή-
σις αυτή πρέπει ν' άποδοθῆ εις την
διάδοσιν των αυτοκινήτων ή όποία
φυσικά διευκολύνει τό πλακώμα.

Άλλη αίτια προκαλέσασα τον θά-
νατον πολλών άτυχών συμπολιτών
εΐναι τό ζεμάτισμα. Τοῦτο δέ
έξηγειται άπό τάς έφετεινάς τιμάς
των φρούτων και γενικώς των τροφι-
μων.

Άνησυχητική αδήσις παρατηρεΐ-
ται εις τά κρούσματα της λύσης. Ό
λόγος εΐναι ότι κύνες λυσσώντες και
προερχόμενοι εκ των γραφείων «Λέ-
σβου» και «Ν. Κήρυκος» περιφέρον-
ται εις τούς δρόμους δίχως φίμωτρα.

Παραδόξως και έν συγκρίσει προς
την άντίστοιχον περίοδον του παρελ-
θόντος έτους, έφέτος είχαμεν όλιγω-
τέρας αυτοκτονίας. Πράγματι, άπέ-
ναντι 925 νυμφευμένων πέρυσι, έφέ-
τος είχαμεν μόλις 637.

Η ΧΡΗΣΙΜΟΤΗΣ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΡΗΤΩΝ

Τά άκόλουθα ιερά ρητά εφαρμό-
ζονται επί των έξῆς περιπτώσεων:

«**Ό Θεός οικτιρησαι ήμάς και
εύλογησαι ήμάς, επιφάναι τό
πρόσωπον αυτού επ' ήμάς και έ-
λεησαι ήμάς.**

— Λέγεται όταν αι ύποθέσεις μας
με τά ύπουργεία έξαρτώνται άπ' τον
κ. Λαζανά.

«**Ό Ήλιος έγνω την δύσιν
αυτου, εθου σκότος και έγένετο
νύξ.**

— Λέγεται όταν βρεθῆς στο δρόμο,
μετά τις τρεις τό πρωί που σβύνουν
τά ηλεκτρικά λόγω αματηρών οίκο-
νομιών του Δήμου.

«**Υιός μου εΐ σύ, έγω σήμερα
γεγέννηκά σε**

— Όταν πρόκειται νά συγκρίνωμεν
ένα διαλλακτικόν ύπουργόν του Πα-
ναγιή μ' έναν άδιάλλακτον.

«**Εγώ έκοιμήθην και ύπνω-
σα.**

— Λέγεται όποια ώρα τύχη και
άντικρύσης τον κ. Τσαλδάρη, άσχετα
άν πλαγιαζῆ στο σπίτι του ή άγο-
ρεύῆ στην Βουλή.

«**Άνδρα αιμάτων και δόλιον
βδελύσεται Κύριος**

— Λέγεται, μόλις έλθῆ κανείς φά-
τσα με Πολυχρονόπουλους, Μπιοσί-
νηδες και παρομοίους Λαϊκούς γί-
γαντας.

«**Κατά τό πλήθος των άνομι-
ων αυτών έξωσον αυτούς.**

— Αυτό θά λεχθῆ προς τούς ήθι-
κορρυθμίτας άπό τον ελληνικό λαό,
κατά τις προσεχές εκλογές.

«**Έκτεινον την χείρα σου την
άόρατον**

— Λέγεται επί μερικων έπιτρόπων
την ώρα που γυρίζουν τό δίσκο της
Έκκλησίας.

ΠΩΣ ΣΚΕΠΤΕΤΑΙ ΕΝΑΣ ΠΑΡΑΞΕΝΟΣ

Τὸ μαῦρο εΐναι πένθιμο και
θλιβερό χρώμα.

Όταν όμως τό φέρει νέα και
φιλεύσπλαγχνος χήρα, εΐναι έξο-
χο χρώμα.

Τίποτα πειδ γλυκό και πειδ
άροστο για έναν χορτάτο άπό τό
μάτια της γειτόνισσας.

Για ένα πεινασμένο όμως, τά
αυγά - μάτια στο σαχάνι, εΐναι
γλυκύτερα.

Ή Άγγλία έχει τις πλουσιώ-
τερες κτήσεις, ή Άμερική τούς
πλουσιώτερους πολίτας, ή Γερ-
μανία τά πλουσιώτερα άνθρα-
κορυχεία, ή Ρωσία τό πλουσιώ-
τερο έδαφος.

Για νά μή καθυστερήσει και ή
Έλλάς προσπάθησε και απέ-
κτησε τό πλουσιώτερο φορο-
λογικό σύστημα.

Ύπάρχουν και βιβλία στο
Ρωμαϊκό που θάταν προτιμό-
τερο νά ξεφύλλιζε κανένας κρεμ-
μύδι, παρά αυτά !..

ΣΤΟΝ Κ. ΚΑΛΔΗ

Πελίγωσες, Γεώργιε, — νά σέχαρῶ —
και με πατήματα τραβάς στραβοῦ ;
Μοιάζεις σα μεθυσμένος σε χορῶ
Comprenez-vous ?

Τους αὐλοτόιχους άρπαξες γερά
θαρρώντας ότι βρήκες μπακλα-
[βου

Μά πίσω έχει ή άχλάδα την ούρά.
Comprenez-vous ?

Χριστέ μου, άπ' τούς μπλάβους
[ουρανοῦς
σπῦσον, έλέησον κι' άντιλαβοῦ.
Του έστριψε του άμοιρου ο νους
Comprenez-vous ?

ΣΤΟΥΝΤΙΟ

“ΛΕΣΒΟΣ ΦΙΛΜ,,

Ν. Πετροπούλου: “Αϊντι τῶ
εΐσι ντιπ άχμάκς”.

Κ. Δ.: “Συμπλέγματα κυνών”.

Π. Νικήτα: “Αυ δέ πέσαμι
κάτου γλυθμισμένι στα γέλια ;”

Μ. Κουριτζῆ: “Έργα λιμένος
άλά “Έργάνη”.

Α. Χατζῆ Μωῦσῆ: “Κόρη και
Άγιασώτισσα”.

Α. Νίκα: “Νυκτερινά συμπόσια”.

Ι. Μιχελῆ: “Η κυρία ψεύ-
δετα”.

Π. Διόλιου: “Έξ Αιγύπτου τό
θαῦμα”.

Μ. Διακοπούλου: “Η Ψυχα-
χωγία”.

Π. Κυρραίου: “Βοήθειά μας”.

Β. Μαλιτζοπούλου: “Μόνον
ιδικά μου κτήματα μην ξετάζετε,
τζάνιμ”.

Άλ. Μαργιλή: “Ός εύ πα-
ρέστητε, Παναγιώτατε, και πάρτε
την άπόδειξι. Μόνο μιά λίρα άγ-
γλική”.

Γ. Δαζανά: “Περιμένω νά με-
ρωτήση ο Ύπουργός”.

Θ. Γαλανοπούλου: “Έφ' όσον
δέν έσιωπήσατε, έπιστρέψατε τό χι-
λιάρικο”.

ΔΙΑ

ΤΟΥΣ

ΓΑΛΛΟΜΑΘΕΙΣ

Ma femme aimait l'un et l'
autre= Η γυναίκα μου εΐναι με
τον ένα και με τον άλλον.

(Δέν εΐναι βέβαια ανάγκη νά προσ-
θέσωμεν ότι πρόκειται περι άριστο-
κράτιδος κυρίας.)

Ma fille, évitez les autres: ils
sont dangereux= Κόρη μου, ν'
άποφεύγης τούς άντρας διότι
εΐναι επικίνδυνοι.

(Εΐναι φως φανερόν ότι ή συμβου-
λεύουσα μητέρα εΐναι... πολύπειρος
διά νά εκφράζεται με τόσον δογμα-
τισμόν.)

J' aime l' ainée= Άγαπῶ τό
ναί.

(Όταν μάλιστα τό «ναί» συνοδεύ-
εται με την ήδυάτην ύπόκρουσιν του
ξεφυλλίσματος μερικων εκατομμυ-
ριων.)

Le peuple de Mételin nous
accueillera avec sympathie=
Ό λαός της Μυτιλήνης θά μας
δεχθῆ με... συμπάθειο.

(Διαββαίως άγριοραδικίτου
συντάκτου ο όποιος, ύστερα άπό τά
έλληνικά, μανθάνει τώρα κατά βά-
θος, όπως βλέπετε, και τά γαλλικά.)

Le jour des élections nous se-
rons seize mains= Την ήμέρα
των εκλογων θαμαστε χ.....

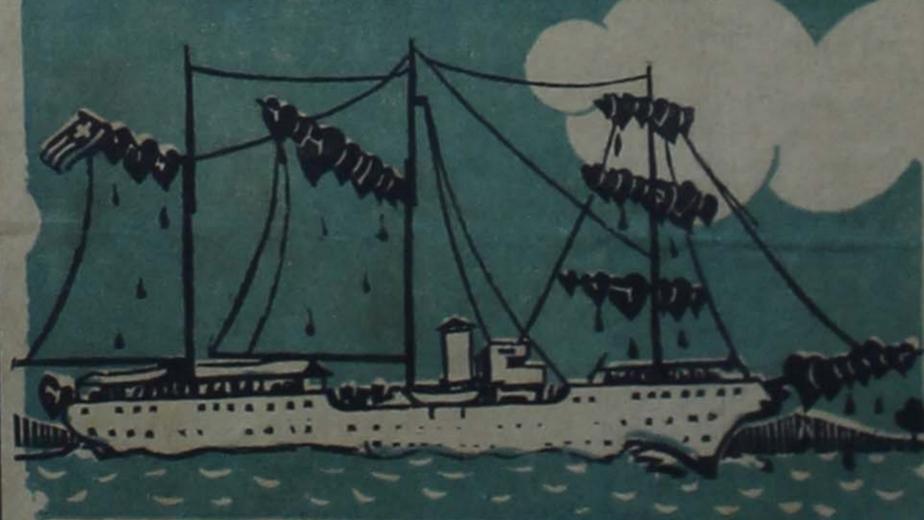
(Η φράσις αυτή εΐναι του ύποψη-
φίου δημάρχου κ. Μανώλα ο όποιος
ήθελε νά πῆ ότι την ήμέρα των εκλο-
γων θά εργασθοῦν οκτώ επίλεκτοι
για την επιτυχία του. Την μετέφρασε
όμως επί τό προφητικώτερον ο ίδιος
ως άνωτέρω γαλλομαθῆς συντάκτης
της «Λέσβου».)

Monsieur le Maire lui fera
l' amour parfait= Ό κύριος Δή-
μαρχος θά του κάνῆ τῆ μούρη
τέλειο.

(Εΐναι προφανῆς ή άμεσος σχέση
της φράσεως αυτής με την προηγου
μένην.)

ΤΥΠΟΙΣ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
“ΔΗΜΟΚΡΑΤΟΥ,,

Ο ΑΠΟΠΛΟΥΣ ΤΟΥ “ΑΡΕΩΣ,,

Πάνε σ' άλλες θάλασσες πούναι πιό πλατιές,,

Πόσες όμως σέρνουνε πίσω τους καρδιές !..